

KVELDSTANKER til 22.mai av Helga Hugdal

PINSEUNDER OG SAMHOLD

Og det stansa ikke der...

Jeg velger å gå mange år tilbake i tid i kveld. Til ukene etter at Jesus hadde dratt opp til himmelen, til sin Far.

Ukene etter at Han hadde møtt disiplene på forskjellige måter og forskjellige steder. Han hadde sett dem gå tilbake til båter, fiskeredskap og "hva-skal-vi-gjøre-nå?-liv etter at Han var død. Og Han hadde møtt dem på stranden, uten bebreidelse, uten krav. Møtt dem med en kjærlighet som fortsatt kunne forvandle og styrke, gi mot og frimodighet.

"Har dere fått noe fisk, barn?" spurte Han der på stranden. Så ga Han jordiske, praktiske instruksjoner om vanlig fiske, Han, snekkersønnen. De FIKK fisk, så mye at de ikke greide å dra opp garna. Og Han hadde tilberedt frokost til dem der og da, fisk og brød. Etter måltidet hadde Han stilt sitt spørsmål til Peter. Ikke bare en gang, men tre ganger: "Simon, Johannes' sønn, elsker du meg?" Og Peter hadde fått anledning til å uttrykke hva han tenkte og visste: "Herre, Du vet alt. Du vet at jeg har Deg kjær," (Joh., 21).

Men jeg vil gå ennå noen uker ut i tid. Til etter at Jesus har kommet med sin siste hilsen til vennene. Etter løftene om kraft og forsikring om at de aldri er etterlatt alene. Etter at Han var "løftet opp mens de så på", som det står i Apostlenes gjerninger 1.

De nærmeste vennene og arvtagerne har nå begynt på neste fase av Jesus-livet: Dagene og oppdragene uten Jesus synlig til stede. Og de har valgt en ny 12. disippel, etter Judas. Mattias, som også hadde vært sammen med dem "hele tiden mens Herren Jesus gikk ut og inn" blant dem (Ap.gj.1,21-26), ble nå rekna som fullverdig apostel.

"Da pinsefestens dag var kommet, var de alle samlet," leser vi videre. Og FOR en pinsefest det ble! Her og nå ble vår kirke "født", bruker vi å si. Disiplene fikk Ånden, slik Jesus hadde lovt. Og de snakka et språk som alle kunne forstå, uansett nasjonalitet og opprinnelig tungemål. "Alkoholpåvirkning," sa kritikerne. "Nei!" sier Peter. "Det var dette som var lovt oss, helt fra profeten Joel," sier Peter, lederen, den tilgitte og betrodde Klippen. Og han repeterte det de visste, om Jesu liv og gjerning inntil for kort tid siden. Han som Gud hadde gjort til "både Herre og Messias (2,16).

Det ble noen rare timer. "Den dagen ble det lagt til omkring tre tusen sjeler." Tre TUSEN nye som ville satse sitt liv på at det virkelig betød noe, dette med Jesus. Og "de holdt urokkelig fast ved apostlenes lære og ved samfunnet, ved brøtsbrytelsen og ved bønnene", (2,42). Og det stansa ikke der... Og det stanser ikke her.

Med ønske om ei god pinse.

Helga H.